

jeg skal sige nogle Ord om: Spørgsmaalet om Hr. Halds Pension. Jeg havde tænkt mig, at jeg ikke skulde komme nærmere eller oftere ind paa denne Sag her i Salen, end jeg alt har været, men det lader til, at man endnu ønsker at uddybe dette Spørgsmaal, og saa kunde jeg nok lide at sige et Par Ord derom. Spørgsmaalet er altsaa dette, om jeg, som det ærede Medlem udtrykte sig, af egen Magtfuldkommenhed har tillagt Hr. Hald Pension, og det ærede Medlem sagde derom, at det var sikkert ikke det, min Forgænger vilde have gjort; paa dette Punkt havde jeg fraveget det Spor, han vilde være fortsat i. (Slebsager: Jeg sagde: Efter min Mening). Det ærede Medlem tager fejl, Indstilling om, at Hr. Hald skulde afskediges med Pension, forelaa fra Departementet til den tidligere Finansminister Brun ved en Skrivelse af 13. Juli 1909 — altsaa nogen Tid, inden jeg blev Finansminister. Paa dette Tidspunkt agtede man at afskedige Hr. Hald paa Grund af de Misligheder, man mente at kunne lægge ham til Last, og Departementschefens Skrivelse lyder saaledes — jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til at læse den op —: „I Besvarelse af Finansministeriets Skrivelse af 8. ds. skal man udtale, at der efter Departementets Formening ikke gennem det fremsendte, ved Kriminal- og Politiretten optagne Forhør, er oplyst Forhold eller Omstændigheder, der, saafremt Finansministeriet maatte bestemme sig til at meddele Kontorchef Hald Afsked fra hans Embede, kunde medføre Fortabelsen af hans Ret til Pension, jfr. Pensionslov af 24. Februar 1858 § 7 eller foranledige, at hans Pension blev bestemt ved en særlig Lov, jfr. den citerede Pensionslovs § 8.“ Altsaa, den Bestemmelse, som jeg har taget, er den samme, som indstilledes af Departementet til Finansminister Brun.

Spørgsmaalet er saa videre det: Hvad vilde Finansminister Brun have gjort? Vilde han have fulgt denne Indstilling? Jeg har tilfældigvis i Dag haft en Samtale med Finansminister Brun. Han erklærede til mig, at han vilde have handlet akkurat paa samme Maade som jeg, indstillet Hr. Hald til Pension — og det endda paa et andet Grundlag end jeg, idet han jo vilde have afskediget ham paa Grund af de Misligheder, der vare oplyste i Kriminal- og Politiretten ved det der foranstaltede Forhør, medens jeg, saaledes som Sagen forelaa, maatte indstille

Hr. Hald til Afsked paa Grundlag af den Erklæring, han afgav overfor det Krav, der var stillet til ham af tidligere Finansministre, og som han ikke havde opfyldt. Forholdet var da baade formelt og reelt et andet end det, som forelaa for Finansminister Brun. Men naar han ikke vilde afskedige Hr. Hald alligevel uden Pension eller søgende særlig Pension til ham ved særlig Lov, vil maaske endog det ærede Medlem kunne forstaa, at min Betragtningssaaede og min Handlemaaede vare rigtige.

Jeg kan maaske saa samtidig oplyse — for man kan jo ikke vide, om ikke ogsaa dette Nummer skal forekomme i senere Medlemmers Tale —, at Finansminister Brun, som egentlig havde ønsket offentligt at dementere det, der er fremkommet om den Pression, der er udøvet paa ham fra radikal Side, som det hedder, meddelte mig, at han hverken direkte eller indirekte — han er villig til at dementere saaledes ogsaa offentligt — har været under noget Pres fra nogen Side. Han erindrer ikke, at noget Medlem af det radikale Venstre nogen Sinde har henvendt sig til ham i denne Sag, og hvad den af mig omtalte Samtale angaar, som jeg formener at have ført med ham paa Hotel d'Angleterre, slaar hans Hukommelse paa dette Punkt formentlig ikke til. Han mener, at disse Ord ikke ere vekslede mellem os. Han tror det ikke, jeg tror det, men jeg vil ikke indestaa for det. Han paastaar, at vi overhovedet ikke have talt sammen om Kontorchef Hald. Paa dette Grundlag er altsaa Sagen her rejst. Af denne Fjer, som ikke eksisterer, ere disse kloge Høns fremstillede, som her i Salen have kaglet. Men nu tror jeg dog, man kunde føje mig i den Henstilling overfor den afskedigede Kontorchef, at man lod hans Sag hvile.

Slebsager: Med Hensyn til de kloge Høns, der have kaglet i Anledning af Kontorchef Hald, maa jeg sige, at de turde dog navnlig have radikal og socialdemokratisk Kulør, for disse Partiernes Blade have kaglet i flere Dage over hele Landet i Anledning af den Bedrift, den højtærede nuværende Finansminister har udført ved at paabegynde Udrensningen. Den højtærede Minister sagde selv i sin Tale forleden, at det ikke var nogen Bedrift, og saaledes har han heller ikke fremstillet det. Men Regeringspressen har fremstillet det, som om det var en Bedrift, og derved